

Uit het weblog van
Remarque & Van Hoogstraten

McCain gebaat bij roddels van The New York Times

Lees de hele weblog op:
www.volkscrant.nl/weblogvs

Het lijkt er op dat John McCain, vrijwel zeker de Republikeinse kandidaat om George W. Bush op te volgen, alsnog de steun van zijn wrokkige partijgenoten krijgt. Met dank aan *The New York Times*, in rechte ogen de bron van veel links kwaad.

De Times publiceerde donderdag met bombarie een verhaal van ongeveer drie-duizend woorden, waaraan vier verslaggevers en twee onderzoekers maanden hadden gewerkt. Het begon met de suggestie dat McCain (71) volgens anonieme oud-medewerkers tegen zichzelf moest worden beschermd omdat hij een affaire had gehad, of wilde hebben, met Vicki Iseman (40), een lobbyiste. Dit werd niet hardop gezegd, maar zat wel impliciet in de tekst. Verderop haalde de krant bekende feiten over McCain's betrokkenheid bij een politiek schandaal in 1989 rond de zogenoemde Keating Five.

Het punt van het verhaal: McCain profileert zich als een moraalridder tegen de rol van geld en belangengroepen in de politiek, maar het is de vraag of hij zelf schone handen heeft.

McCain ontkende vrijdagmorgen de beschuldiging, wat die ook precies waren. Met zijn vrouw Cindy aan zijn zijde zei hij 'teleurgesteld' te zijn in het besluit om een verhaal te plaatsen vol onbewezen, suggestieve veronderstellingen en oud nieuws.

De kritiek op het dagblad kwam van alle kanten. Conservatieven zagen een links

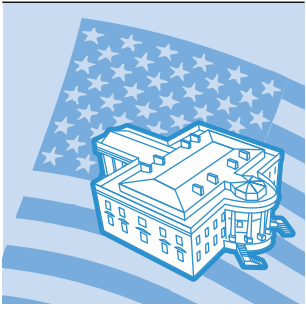
complot en besloten dat die McCain wellicht toch niet zo'n slechte keuze was, ook al geldt hij dan als onafhankelijk, gematigd en onberekenbaar inzake sommige Republikeinse leerstukken. The Times zelf berichtte zaterdag over de eigen rol als katalysator voor fondsenwerving onder conservatieven.

'Het meest weezinwakkende voorbeeld van linkse neigingen', spuwde de talkshowpresentator Sean Hannity op Fox News. 'Ze wilden dat je concludeerde dat senator McCain een of andere verhouding had met een lobbyiste. Het is erger dan afschuwelijk.'

Het wachten was op de ombudsman van de krant, Clark Hoyt. Hij heeft in zijn verhaal in de krant van zondag inderdaad geen goed woord over voor de aanpak. De duizenden klagende lezers, conservatief én progressief, hebben volgens Hoyt gelijk. De krant, schreef Marilyn Monaco uit Philadelphia, 'is onder zijn standaarden gezonken en heeft schunnige verwarving gezaaid in een overigens inhoudelijke campagne. Voor alle duidelijkheid, ik ben een Obama-supporter.'

Hoofdredacteur Bill Keller verdedigde het stuk, maar Hoyt concludeert dat de publicatie een fout was: 'Als je lezers niet kunt voorzien van enig onafhankelijk bewijs, is het verkeerd om verslag te doen van de veronderstellingen of zorgen van anonieme medewerkers over de vraag of de baas in het verkeerde bed stapt.' Ook - of wellicht juist - als die baas president van de VS wil worden.

Diederik van Hoogstraten

Op campagne in Texas benadrukt Hillary Clintons opponent wat de mensen zélf kunnen doen

Het geheim van buurtwerker Obama

Reportage

In Texas, waar op 4 maart voorverkiezingen worden gehouden, brengt Barack Obama zijn ervaringen als opbouwwerker in praktijk.

Van onze correspondent
Philippe Remarque

SAN ANTONIO In deze stad onder de brandende Texaanse zon registreerde de idealistische studente Hillary Clinton 36 jaar geleden al Latino-kiezers. Ze kwam er vaak terug als presidentsvrouw. 'Wij zijn dol op haar', zegt Mary Navarro, die trots rondloopt met haar 'Hillary for president'-button.

Nu Clintons campagne dreigt te mislukken, moet het half-Mexicaanse zuiden van Texas dienen als 'brandmuur' tegen rivaal Barack Obama. Omringd door Mariachizangers met versierde hoeden vertelt Hillary de kiezers er over haar lange banden met Texas.

Maar loop door het centrum van San Antonio, achter het het Alamo-fort, en je ziet hoe Obama ook hier bezig is met een inhaalslag. Op één straat kom je op de stoep twee keer een bord tegen met de rood-wit-blauwe O, het beeldmerk van de Obama-campagne.

Wie de aansporing 'Hoop begint met jou. Kom binnen' opvolgt, belandt in het campagnekantoor, een paar weken geleden opgezet. Er zitten dezelfde jonge, betaalde krachten die in december de sneeuw van Iowa trotseerden en sindsdien in een reeks andere staten Obama aan de man hebben gebracht. Amerika is nu eenmaal te groot om in alle staten een jaar lang een kantoor te handhaven, zelfs als je 150 miljoen dollar aan donaties binnenkrijgt.

Maar dat heeft Obama niet gehinderd. Zijn 'veldorganisatie', zo geven nu zelfs Clinton-medewerkers toe, is staat na staat superieur aan die van Clinton gebleken. Het heeft hem nu al tien overwinningen op rij opgeleverd, en daarmee het 'momentum' dat nodig is om de nominatie binnen te slepen.

Wat is Obama's geheim? Wie het tweede kantoor op 3rd Street beëindigt, krijgt een idee. Er huist een grassroots-groep met de fantasie-naam Alamobama. Het kantoor,

Barack Obama op campagne op de Universiteit van Texas in Austin. Foto AP

waar de Obama-stickers en T-shirts grif van de hand gaan, is spontaan opgezet, door vrijwilligers, zonder een cent van de campagne.

'Deze bank is van Jess, de tafel van Jim, die stoel komt geloof ik uit mijn huis', zegt Judy Hall. De kantoortuimte werd ter beschikking gesteld door een makelaar die een fan van Obama is. Terwijl Hillary-vrijwilligers pas sinds een week terecht kunnen bij hun hoofdkwartier om tuinborden af te halen en instructies te krijgen, zijn hier de afgelopen maanden al 13 duizend telefoontjes uitgegaan naar kiezers in het hele land.

Judy is hoogleraar psychologie, maar werkt nu parttime om Obama te helpen. 'Hij heeft een zuiverheid van denken die ik alleen van mensen als Gan-

den ken, zegt ze. 'Daarmee inspireert hij mensen.' Een jaar geleden deed Hall 'Obama-camp' in Chicago. Een paar dagen cursus in organisatie en leiderschap, met als doel de kiezers te helpen met de Obama de kneepjes van het opbouwwerk bijbrachten.

Zij en de andere vrijwilligers (er was er ook een uit Alaska) kregen praktische tips, maar leerden vooral het organiseren van mensen. 'Obama heeft nu in de praktijk een leger van echte organisatoren in het hele land. Dat maakt het totaal anders dan enige campagne waaraan ik heb meegewerkt.'

David Axelrod is het helemaal met haar eens. De campagnestrateeg achter Barack Obama, een vriendelijke man met snor, heeft zijn kunsten al in veel campagnes

vertoond. 'Maar zo'n enorme beweging van onderaf heb ik nog nooit meegemaakt', vertelt hij na het tv-debat in Austin. De officiële campagne werkt naadloos met de vrijwilligers samen. 'Dat heeft heel veel te maken met de kandidaat zelf, met zijn ervaringen als community-organizer', zegt Axelrod.

Het verschil tussen de campagnes van Clinton en Obama, schreef een commentator, ligt in hun verleden. Zij was bij het Children's Defense Fund en elders een advocaat voor mensen in nood. Als kandidaat vertelt ze kiezers welke goede dingen ze voor hen gaat regelen. De opdracht van de opbouwwerker die Obama was, ligt eerder in het motiveren van mensen.

In zijn eerste boek heeft Obama beschreven hoe moeilijk dat was

in de achterbuurten van Chicago. Maar nu noemt hij het 'de beste opleiding die ik ooit heb gehad'. Zijn conclusie: 'Gewone mensen kunnen het land van onderaf veranderen, als ze besluiten dat het tijd is voor verandering.'

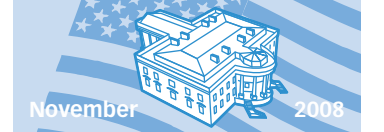
Het is het soort bewering dat Obama's critici afdoen als holle retoriek. Maar het gebeurt intussen wel. Juist door de kleine donaties en huisvuil van velen is zijn campagne anders én sterker dan de rest. Neem de steminstructies voor de bizar gecompliceerde voorverkiezing in Texas: een student die niet bij de campagne hoort legt ze op internet met duidelijke symbolen uit in een folder die anderen kunnen printen en verspreiden.

'Het is een beweging geworden van jonge mensen die voor hun ei-

gen idealen komen. De kandidaat is het vehikel', zegt Al Green, Congresman uit Texas en Obama-aanhanger. 'Als Barack morgen zijn naam van het stembiljet haalt, wordt hij nog genomineerd.' Hillary's brandmuur brokkelt. 'De oudere Latino's zijn misschien trouw aan de Clintons, maar hun kinderen zijn ontvankelijk voor zijn boodschap', zegt de jonge Texaanse parlementariër Ana Hernandez.

Dat Obama zulke grote menigten trekt, helpt volgens Hall ook stemmen te winnen, omdat iedere aanwezige het woord verspreidt. In Austin is het op deze avond weer zover, wanneer twintigduizend mensen de straten vullen voor de koepel van het Texaanse Capitool. 'Ik heb dit nog nooit meegemaakt, zo'n opwindende politiek', zegt

De race naar
het Witte Huis

een vader, die steeds achter zijn weglappende zontjes in Obama-T-shirts aan moet jagen.

Op het podium zegt Obama dat er dit jaar twee keer zoveel mensen en heel veel nieuwe kiezers naar de stembus komen. 'Ik zou daar graag alle krediet voor nemen', zegt hij. 'Maar dat kan ik niet. Het komt vooral door het beste nieuws van allemaal: de naam George W. Bush staat niet op het stembiljet.' De mensen juichen. 'Hij komt terug naar Texas.' Luid boegeroep klinkt.

Maar het komt ook doordat de campagne om jou gaat, zegt Obama. Hij spreekt vaak over wat ze zelf moeten doen, en krijgt veel applaus: de televisie uitzetten en met hun kinderen praten; vrijwilligerswerk doen in het *peace corps*. 'Jij investeert in Amerika, en Amerika in jou, en zo gaan we samen deze nominatie winnen, de verkiezingen winnen, en zo veranderen we het land, en de wereld!', besluit hij.

Barack Obama is bezig de grootste community van zijn leven te organiseren.

Meer over de verkiezingen
volkskrant.nl/president

Advertentie

CHEMIE + CREATIEF DENKEN = SCHONERE LUCHT IN STEDEN

Bij de ontwikkeling van een nieuwe brandstof gebruiken we niet alleen chemische en technische kennis, maar ook een creatieve denkwijze. Want als je iets anders wilt bereiken, moet je ergens anders beginnen. In dit geval begonnen wij met schoner aardgas en hebben daar een vloeibare brandstof van gemaakt. Het resultaat? GTL-brandstof, een diesel die in de geteste auto's 26-40% minder roetuitstoot produceerde.

REAL ENERGY SOLUTIONS FOR THE REAL WORLD.
SHELL.NL/REALENERGY